

Θεσσαλιώτιδος Τιμόθεος: Η υπομονή είναι η αποδοχή της θέλησης του Θεού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το εσπέρας της Κυριακής 30 Μαρτίου 2025, χοροστάτησε στην ακολουθία του Ε΄ Κατανυκτικού Εσπερινού στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Καρδίτσας.

Ακολουθώντας, πραγματοποίησε το κήρυγμά του με θέμα: «Κύριε και Δέσποτα της ζωής μου». Σχόλια στην ευχή του αγίου Εφραίμ του Σύρου.

Ο Σεπτός Ποιμενάρχης, εστίασε στην ομιλία του στις δύο βασικές πνευματικές αρετές της χριστιανικής ζωής: την ταπεινοφροσύνη και την υπομονή. Αυτές οι

αρετές θεωρούνται θεμελιώδεις για την πνευματική ανάπτυξη του ανθρώπου, καθώς τον οδηγούν σε μια αυθεντική και ειλικρινή σχέση με τον Θεό και βοηθούν στην υπέρβαση των εγωιστικών και αμαρτωλών τάσεων που επηρεάζουν την ανθρώπινη φύση. Επικεντρώθηκε στην ταπεινοφροσύνη, η οποία θεωρείται η βάση όλων των άλλων αρετών.

Η ταπεινοφροσύνη δεν είναι μόνο εξωτερική συμπεριφορά, αλλά μια εσωτερική στάση, μια πνευματική κατάσταση του ανθρώπου που προέρχεται από την αναγνώριση της αδυναμίας του και της αμαρτωλότητας του. Όταν ο άνθρωπος κατανοεί την αδυναμία του και την ανάγκη του για βοήθεια από τον Θεό, μπορεί να αναπτύξει μια αυθεντική ταπεινότητα, η οποία είναι αντίθετη στην υπερηφάνεια, την κενοδοξία και τον εγωισμό.

Η ταπεινοφροσύνη, δεν συνδέεται με την υποτίμηση του εαυτού μας ή με την αυτοκατηγορία, αλλά με την αναγνώριση του αληθινού μας εαυτού, χωρίς υπερβολές ή αυτοεκτίμηση, αλλά με ειλικρίνεια και αυτογνωσία. Εξάλλου, η ταπεινότητα είναι η απαρχή κάθε άλλης αρετής, καθώς χωρίς αυτήν, καμία άλλη αρετή δεν μπορεί να αναπτυχθεί πλήρως. Η ταπεινοφροσύνη μας βοηθά να υπερβούμε την υπερηφάνεια και να προχωρήσουμε στο μονοπάτι της χριστιανικής ζωής.

Ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος, ιδιαίτερα, αναγνωρίζεται για τη διδασκαλία του σχετικά με την ταπεινοφροσύνη και τη σημασία της στην πνευματική ζωή. Σε πολλά από τα έργα του, τονίζει την ανάγκη να αναγνωρίσουμε τις αδυναμίες μας και να επιδιώκουμε την καρδιακή καθαρότητα μέσω της ταπεινότητας. Ο Άγιος Εφραίμ διδάσκει ότι η αληθινή ταπεινοφροσύνη δεν προέρχεται από εξωτερική απάτη ή από προσπάθεια να ικανοποιήσουμε τους άλλους, αλλά από την ειλικρινή μετάνοια και την έμπρακτη αφοσίωση στο θέλημα του Θεού.

Η έννοια της ταπεινοφροσύνης συνδέεται στενά με την έννοια της προσευχής και της νηστείας. Για να προσεγγίσουμε τον Θεό, πρέπει να αναγνωρίσουμε τη μικρότητά μας και να προσπαθήσουμε με ταπεινότητα να εξαγνίσουμε τον εαυτό μας μέσω της πνευματικής άσκησης. Η προσευχή και η νηστεία, δεν είναι απλώς θρησκευτικές πρακτικές, αλλά μέσα εξαγνισμού και αυτογνωσίας που ενισχύουν την ταπεινοφροσύνη και την πνευματική αγνότητα.

Ένα άλλο κεντρικό σημείο της ομιλίας του Σεβαμιωτάτου, είναι η υπομονή, η οποία θεωρείται άλλη μια αρετή που είναι απαραίτητη για την πνευματική πρόοδο. Η υπομονή, όπως εξηγείται, είναι ο τρόπος με τον οποίο ο άνθρωπος αντιμετωπίζει τις δυσκολίες και τις θλίψεις της ζωής, χωρίς να χάνει την πίστη του και την εμπιστοσύνη του στον Θεό.

Υπογράμμισε ότι η υπομονή δεν είναι απλώς η ανεκτικότητα ή η υπομονή σε δύσκολες καταστάσεις, αλλά η αποδοχή της θέλησης του Θεού με πλήρη εμπιστοσύνη, ακόμη και όταν δεν κατανοούμε την αιτία των δοκιμασιών που περνάμε. Θεωρείται απαραίτητη για τη σωτηρία του ανθρώπου. Ενδυναμώνει την πίστη και την ελπίδα, βοηθώντας τον πιστό να παραμείνει αφοσιωμένος στην πνευματική του πορεία, ακόμη και στις πιο δύσκολες στιγμές.

Ο Άβρααμ, όπως αναφέρει, αποτελεί παράδειγμα υπομονής, καθώς περίμενε για πολλές δεκαετίες την εκπλήρωση της υπόσχεσης του Θεού, ότι θα είχε έναν γιο, τον Ισαάκ. Παρά τις δυσκολίες και τις αμφιβολίες που αντιμετώπισε, ο Άβρααμ δεν έχασε την πίστη του, και τελικά η υπόσχεση εκπληρώθηκε, δείχνοντας πως η υπομονή οδηγεί στην εκπλήρωση των θεϊκών υποσχέσεων.

Η υπομονή συνδέεται επίσης με την ικανότητα του ανθρώπου να υπομένει τις δυσκολίες της ζωής με θετική διάθεση και χωρίς να απογοητεύεται. Μια τέτοια στάση ενισχύει την εσωτερική γαλήνη και βοηθά τον πιστό να αντισταθεί στον πειρασμό και τον πόνο, κρατώντας την καρδιά του ανοιχτή στο θέλημα του Θεού. Η υπομονή δεν σημαίνει απλώς σιωπηρή αποδοχή των δυσκολιών, αλλά μια ενεργή συμμετοχή στη ζωή, με πίστη και εμπιστοσύνη στον Θεό, η οποία καθιστά δυνατό τον άνθρωπο να ξεπεράσει τις προκλήσεις και να βγει νικητής.

Στο έργο του, ο Άγιος Εφραίμ ο Σύρος ενσωματώνει τη σημασία της υπομονής στην πνευματική ζωή, τονίζοντας πως είναι μέσω της υπομονής που ο άνθρωπος ενώνεται με τον Θεό και εξαγνίζεται από τα πάθη του. Ο Άγιος εξηγεί ότι οι θλίψεις και οι δοκιμασίες της ζωής είναι μέσα από τα οποία ο άνθρωπος ενισχύει τη σχέση του με τον Θεό, αναγνωρίζοντας ότι κάθε δοκιμασία είναι ευκαιρία για πνευματική ωρίμανση και διόρθωση. Για τον Άγιο Εφραίμ, η υπομονή είναι μια

μορφή πνευματικής αντοχής που οδηγεί στην απόκτηση των θεϊκών δωρεών.

Τέλος, έκανε αναφορά στον Απόστολο Παύλο, ο οποίος διδάσκει ότι η υπομονή είναι μια κεντρική αρετή για κάθε χριστιανό, καθώς χωρίς αυτήν δεν μπορεί κανείς να διατηρήσει τη σωστή πίστη και να αναπτυχθεί πνευματικά. Η υπομονή είναι εκείνη που μας επιτρέπει να αντέξουμε τους πειρασμούς της ζωής, να συγχωρούμε τους άλλους και να παραμένουμε αμετακίνητοι στις αρετές της πίστης.

Οι δύο αυτές αρετές - η ταπεινοφροσύνη και η υπομονή - είναι θεμελιώδεις για τη
χριστιανική ζωή. καθώς ενδυναμώνουν την πνευματική ανάπτυξη του ανθρώπου,
οι οποίες οδηγούν στη σωτηρία και
στην αληθινή πνευματική ζωή
απέναντι στις αδυναμίες και τα

